



AQP

AQUILA

Magazin

2014. december
III. évfolyam 12. szám

Az AQP jogerősen bejegyzett párt.

Az AQUILA Párt (AQP) magazinja
1222 Bp., Zakariás J. u. 3.,

+3620/3274793

www.aquilapart.hu

aquilapart@aqp.hu

1

A legfontosabb földi érték az ember!

Ön ismét az AQUILA Párt magazinját olvashatja – immár a 3. évfolyam 12. számát. Ebben folytatjuk az AQUILA Párt (AQP) megismertetését. Az összes eddigi szám a www.aquilapart.hu honlap magazin fülénél megtalálható. Kérjük, kísérje figyelemmel a honlapunkat, ahol a teljes pártprogram is elolvasható.

Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk értenni a célunkat, amiért megalakultunk. Támogatásukat reméljük.

Karácsonyi számunk



Békés kegyelemmel teljes, igaz KARÁCSONYT kívánunk Önöknek.





Vargáné Pável Márta

Két karácsonyi történet

Az ötvenes években gyerekként vidéken éltem, ahol igen nagy volt a szegénység. Egyik karácsonyfa-állításunkra nagyon is jól emlékszem. Beszolgáltatás volt, enni is alig jutott valami, keseredés volt minden szinten.

Jött a Karácsony és Anyám csak siránkozott, hogyan lesz fánk. (Ami mai szemmel nem lenne érdekes, de volt három gyerek is, ezért kellett.) Nagypapa kiment az erdőbe és formás, kicsi, méter körüli fával tért haza. Fa már volt, de díszek még nem. A szegénység találékonyságot is szült. Vatta volt a házban, és abból szaggattunk hópihéket, amivel beborítottuk a fát, és én 4-5 éves gyerekként nagyon élveztem. Utána jött a filléres bolti kemény cukorka, ami fényes papírba volt csomagolva, nos, mi azt tettük fel szaloncukorként.

Utána imával, énekekkel körbeálltuk, még a magunk módján boldogok is voltunk. Így megvolt a Karácsony, majd megettük a Nagymamám által sült még meleg, foszlós tejes kalácsot.

A másik történetem egy évvel előtte, 1951-ben történt.

Nagymamám varrónő volt, és vittek hozzá szövetkabátokat kifordíttatni, mert a vizálya még nem volt olyan kopott, de sokan át is szabatták, valószínűleg innen maradt a Nagymamámnak piros szövete. Fekete kis kölyök voltam, jól állt a piros, így úgy döntöttek, ezzel lepnek meg engem. Karácsony éjjel meg is kaptam a piros kabátkámat aranyos piros kalappal. Megvallom tetszettem magamnak, és csak illegettem magamat a tükör előtt, meg voltam elégedve a Jézuskával, jó ízlése van, gondoltam.

Egy idő múlva anyámék karácsonyi történet mesélésébe fogtak. Elmondták, hogy Jézust nem fogadták be sehova sem, ezért egy istállóba ment az anyukája szülni, szalmán feküdt és didergett. Na, nekem sem kellett több, teljesen átéltem, milyen szívtelenül bántak Vele. Már közben is éreztem, szorítják a torkomat, de mikor elhangzott, hogy didergett (nagyon is jól tudtam, milyen rossz dolog fázni) lekíváncozott rólam a szép piros kabátom és kalapom, összefogtam, és odaadtam Anyámnak:

- Kérlek, vidd el most Jézuskának, takard be, hogy ne fázzon.

Na, erre kitört sírás-rívás, zokogtak, csókolgattak engem, hogy milyen rendes gyerek vagyok.

Én meg nem értettem miért...nekem akkor még egyszerűbb volt a világ.



Vargáné Pável Márta

Vegyes, esedékes apró gondolatok...szerintem

Miért kell több kulcsos adó?

Tudom, 2/3 os tv.-be iktatták, hogy ne legyen, de ezen változtatni kellene. Mindenhonnan ezerféle adó kivetésével akarják pótolni azt, ami a kiváltságos felső réteg zsebében landolt. Erre a magyarázatot éppen egy TV-ben nyilatkozó kormánypárti nagyokos adta. Elmondta, hogy ki kell azokat kiitatni, akik olcsón adják a többi kiskereskedő kárára az árut, mert így vagy, úgy teszik, de a nagy üzletláncoknak olcsóbban árulnak.

Magam pedig kiskereskedőhöz meg nem megyek – többnyire ez a tapasztalatom, de nem általánosítok, nem mind ilyen – mert nézzék meg utána a súlyokat, láthatják, hogy többnyire becsapnak! Nem elég, hogy drágább, hanem 1 kiló helyett kapok 90 dekát, és mivel nem láthatom, mit pakoltak, a zacskóban 1-2 rohadt gyümölcs/zöldség azért mindig akad. Ez még plusz kiadás a vevőnek.

Nem véletlen a nagyáruházak népszerűsége. Igaz, az adóztatásukat korrekten kellene megoldani, hogy ne menjen ki minden nyereség, de ezt a törvényhozóknál is, a saját vállalkozásuknál is nézni kellene, hol vannak a nyereségeik. Melyik ország bankszámláján landol?

Valamint azt is elmondta ez drága úr, hogy drágulni kell az élelmiszernek, mert egy család évente 50 kilót dob ki. Szuper! Szemforgató, ájtatos keresztényimitátor, Istent megutáltató Kormány. Micsoda antihumánus gondolkodás! Magyarországon jelenleg 4 millió ember éhezik. Figyelem, 4 millióan nem hogy nem dobnak ki semmit, hanem konkrétan éheznek. Akkor ki dobja ki? Azok, akik nem fizetik magasabb adószázalékot – mert első tetteikben maguk hasznára eltörölték a személyi jövedelemadó több sávját –, így nekik nem szá-

mít! A többségnek vidéken, az ország keleti részén nincs munkája, vagy éhbérért van közmunka, az is akkor, ha az önkormányzatnál bólogat, rájuk szavaz, jól fekszik. Most a segélyeket is ide fogják sorolni, visszaélések és falusi királyságok csak növekedni fognak. /Innen valóban el kellene menni./ Nem értem, még mindig nem értem, mi szállta meg kormányt, ennyi baklövést direkt sem lehet csinálni. Ha a gazdagok befizetnék a megemelt 30% körüli adót a kiemelten magas bevételük után, akkor nem kellene a többire annyi-féle adót kivetni, ők is nehezebben dobálnák ki az 50 kiló kaját, mert nem az éhező 4 millió ember dobálja ki, az biztos, maximum kukáznak utánuk. Hová jutottunk? Ez a kormány, ha nem vesz vissza magából, akkor a végét járja, mert ez elérte a tűréshatárt az országban, lásd a jogos tüntetéseket.

Minisztériumi 10-12 órás munkaidő.

Még mindig nem értem. Ködös, logikátlan minden tettük! Azt akarják, hogy az emberek non-stop tüntetéseken, az utcán legyenek? Megint micsoda módszer, pontosan az állam hivataloknak kellene élenjárni, hogy betartsák a munkaidőt! Amit ugye már rugalmasra vettek, mondván a munkáltatóknak kedvezzenek vele, de azért kb. 8 óra.

Drága család és emberbarát keresztény Kormány! Hol van a nagy szemforogató, vasárnapon a családért üzleteket bezáratni akaró KDNP, hol emelt szót ez ellen, hogy ki akarják nyírni a nemzetet? Így ki neveli fel a gyerekeket, ha 10-12 órát kell dolgozni. Egy minisztérium ki meri magáról jelenteni, hogy ők nem családbarátok? Ez rabszolgaság! S ha az állam megteheti, akkor a külföldi vállalkozók is meg fogják tenni, mert már most is többet dolgoztattak a megengedettnél. A nép már óvatos, tudja, bármi előfordulhat, ahogyan most is lett, felelőssége tudatában van, tehát nem szül, mert állandóan azt kérdezi magától; fel tudom-e nevelni a gyerekeimet, ha vállalom. A választ megint megkapták, ha felelősen gondolkozol, nem vállalhatod. Napi 10-12 óra munka plusz utazás, még enni is alig lenne idő, ki fog égni a lakosság.

Tiltakozunk. Mi megy itt?

Követeljük, ahogyan a programunkban is van, hogy szigorúan 8 órás legyen a munkaidő.

Végezetül:

Megy a siránkozás; nem szaporodunk, *nem lesz, aki megtermelje a nyugdíjasok pénzét.* Micsoda hazudozás!

A nyugdíjastól levonták, erőszakkal be kellett fizetnie a járulékokat, az államnak meg kutya kötelessége visszaadnia, amikor kell. Erre is ott a programunk megvalósítható korrekt megoldásokkal!

Kérdéseim; az a sok munkanélküli – aki otthon ül és reménykedik, az ő nem befizetett – járulékok, most nem hiányzik? Több munkahely kell, és lesz pénz-járulékra is, persze ha nem lopják el korrump módon.



A másik probléma: nem szaporodunk – mint fent látható – mindent meg is tesznek, hogy így legyen. Nincs, aki járulékot fizessen. De van. Mivel nincs a befizetett adókra ráírva, milyen nemzetiségi fizette be, így a megoldás; rengeteg külföldi szívesen dolgozna nálunk, akkor meg kell határozni; miben van hiány, és célirányosan olyan szakmákat képviselő embereket kell beengedni: ezt tette most Anglia is. Ha ebben a nyomorult országban akarunk dolgozni, tegyék! Inkább tegyék, mint az ország öregebb rétege is éhen haljon a gyer-

mek éhezés mellett. Sokszor az öregek nyugdíjából jut kenyérre a munkanélküli fiataloknak is. A megoldás nem jó, de ha ez a helyzet, akkor ezt kell tenni.

Utcai riport, vidéken

Riporter V. Márta

R. Bocsánat Uram, megszólíthatom?

XY. Tegye, de csak gyorsan, mert sietek.

R. Hova megy ilyen késő délután?

XY. Megyek, mert haverok várnak a kocsmában.

R. Ha szabadna tudnom, miről folyik a beszélgetés?

XY. Tudja ez nem az, aminek ön gondolja. Ugyanis ez vidék, itt mások a viszonyok, mint a nagyobb városokban. Itt, ha nem tartja az ember a kapcsolatot, ha nem haverkodik, ha sokszor nem bólogat főleg tehetősebbeknek, befolyásosabbaknak, akkor nem kap semmiféle megbízatást, munkát, egyszerűen nem lesz, miből élnie.

R. Erre nem gondoltam. Önnek akkor ez az egész nem is zsigerből, hanem bizonyos fajta megélhetési kényszerből is jön?

XY. Igen, részben így van, elég jól látja, persze – teszi hozzá –, egy pohár sör sem esik rosszul... Ön, ahogyan látom – némileg ismerem – elég szabad, nem ölik a pletykák, a kibeszélések, meg az, hogy itt a faluban mindenki tud mindenkiről mindent. Itt kevesebb munkalehetőség, szinte minden fillérért megvívják.

R. Nincsenek önzetlen barátságok?

XY. (elgondolkozott) Ha van is, az nem a kocsmában zajlik, de egyre kevesebb az ilyen, az embereknek a megélhetés hajszolása miatt nincs sem kedvük, sem erejük a szívbeli kapcsolatokra. Legalábbis gyérült a dolog.

R. Sajnos, igaza lehet, ez országos jelenség, ezt jól mondja, így van.

XY. Ha valakit kikezdenek, ehhez elég egy két hangadó, a többi fél, és bólogat.

R. Mi van a politikai nézetekkel?

XY. (kesernyésen nevet) Ja, magamban, vagy felségemmel vannak, de kifelé tudom, ki hova tartozik, ki van most pozícióban, maximum a szavazófülkében... De ott sem mindig, mert könnyű kikövetkeztetni – kevés a létszám – ki volt velük, ki nem.

R. Mit kívánjak Önnek, Uram?

XY. Talán elsőre olyan szabadságot és nyugalmat, ami Önről látszik.

R Akkor így legyen, köszönöm a beszélgetést, és akkor csak ravaszul, mint a róka



Márkus Edit

Karácsonyhoz közeledve

November eleje óta a kereskedelemben karácsony van. A halottak napja után egyből indul a fogyasztói örület. Ilyen-olyan csokoládé, ilyen-olyan illatszer, fogyasztói cikkek cunamija árasztja el a vásárló tudatát. Nem is embereknek definiálnak bennünket, hanem vásárlóknak. Mintha csak egyetlen dolgunk lenne: beteljesíteni a fogyasztói társadalom célját és okát: fogyasszunk a végkimerülésig vagy még annál is tovább. A nagy hajszában csak a nagy törekvés marad, mely aztán kifulladásig bírja. Az ember az érzékenységet befedi ezekkel a vásárolt vagy kapott ajándékokkal, tárgyakkal. A tárgyaktól felhalmozott kupac közepén ülve pedig alig látjuk már a másikat, legyen akár milyen közel is hozzánk...

Fogyasztás, növekedés, kényelem, önszeretetet ma ezt tüzi ki a fogyasztói forradalom a zászlajára. Ha engedelmessékedünk, nagy ára lesz ennek: rabszolgává válunk, mert ezekből a javakból sosem elég: végcél nélküli életprogramot adnak nekünk. A légvár aztán előbb vagy utóbb leomlik, a lufi kipukkan. Az életnek vélt illúzió meghasad vagy megroppan. Annyi energia, fáradság megy veszendőbe, mert céltalan vagy, mert rossz az iránya. A civilizált embernek talán nehezebb a lényegest meglátnia, mint a régebbi korokban élő társának. Minden tele mázzal, cikornyával, lényegtelenségekkel. Közben pedig egyre távolabb az életet jelentő igazságoktól, és a természettől. A nagy kényelem csalfa módon elrejteti a tudást előlünk, hogy az életért meg kell küzdeni, hogy a mindennapi kenyér ritka kiváltság és kegyelem, hogy a jó és a rossz mindennap újra és újra megütközik, és ennek mi magunk vagyunk a színterei.



A csomagokkal megpakolt karácsonyi vásárlás idilljét – sajnos egyre több – zavaró kép árnyalja: kéregető koldusok, magányos, az öngyilkosság határán küszködő emberek. Náluk már lefoszlott a máz, őket az igazság fájdalmasan érinti, kezdenek tisztán látni. Csak legyen erejük kitartani, mert a magányból, a kilátástalanságból, a halálból is mindig van kiút. Ha máskor nem, legalább karácsonykor kellene őket erre biztatni, neki segítséget nyújtani. Egyre nagyobb fény gyúl az adventi koszorún, egyre nagyobb világosság, melyben kivehető a lényeg. Ébredj, ember mély álmodból!



Vargáné Pável Márta

Tehetsz róla? Részben igen!

Van egy jó magyar közmondás; *addig jár a korsó a kútra, míg el nem törik*. A mai magyar lakosság egy torzképben nőtt fel, ami ellen a következők betartását ajánlom; *minden jog mellé, társul egy kötelezettség is*. Tehát, ha jogom van a védelemre, ezt a kötelességem is magamnak elősegíteni, és úgy viselkedni, hogy kevesebb dolga legyen a törvényt betartatóknak.

Az AQP sem, meg magam sem fogok félni, és nem fogom meggyőződésem ellenére azt „bégetni”, amit a megtévesztett, kötelességérzet nélküli tömeg kíván. Így nem jutunk el sehova sem, mi ennek a szemforgató, hazug világnak nem leszünk a szószólói, nem érdekel a népszerűség! Ezen az áron ne szavazzanak ránk. Az igazság pedig sokaknak fáj.

Megint megy az álszent szemforgatás ugyanúgy, ahogyan a roma kérdésben, ahogyan a szegénység, vagy nemzetiségek ügyében is. Miért nem lehet igazat megírni?

Miért nem lehet arról írni - mert rögtön cikkek, tüntetések lesznek –, vagy a figyelmet arra felhívni, hogy tehetünk-e róla, ha minket baj ér, vagy ha megerőszakolnak. Részben tehetünk róla, de van, amikor nem! Mindenesetre az alkalmak számának csökkentése a mi feladatunk.

Senki sem állította, hogy mindenki felelős, ha baj történik vele. Azt sem jelenti, hogy a fiatalok vagy idősek ne merjék bejelenteni, ha bajuk van. De, erre biztatni kell őket. Egyszer, amikor kiborultan szembesültem azzal, hogy egyik tanítványomat zaklatják, panaszkodva meggyóntam a „gyilkos” indulataimat, a pap azt mondta; sajnos nem egyedi eset, sokkal több gyereket zaklatnak otthon, mint azt valaha is gondoltam volna.

Nos, ezeket nem szabad elhallgatni, vagy egyik szülőnek sem lehet – semmiféle érdekből sem – becsukni a szemét, és hagyni, mert ez súlyos büntetés. Lépni kell, nyilvánosság és súlyos büntetés kell.

Igen, igaz, hogy nem mindig tehetünk róla, ha minket baj ér, de sokszor feszegetik az emberek a határokat. Mindig azt tanítom; engem nem fognak a kocsmában pofán vágni, mert nem járok kocsmába. Ha valaki futni nem este és

nem erdő mellé megy, hanem a sportpályára, amikor mindenki ott van, sokkal kisebb az esélye, hogy megölik, nem? Nos, csak erre akarta felhívni a figyelmet a rendőrség, és igazuk van! Milyen már az a dolog, hogy nem lehet őszintén beszélni, kimondani, ami van.

Ha valaki nem megy kivágott, „mini cuccban” diszkóba, és nem issza magát részegre, vagy nem iszik, eszik meg mindent, amit felkínálnak neki, akkor erélyesen csökkenti a lehetőségét annak, hogy elkábítsák és megerősokolják. Mindenkinek tudatosan kellene magára vigyázni, mert nem lehet mindenki mellé rendőrt állítani.

Így is – sajnos – lesz olyan eset, hogy anélkül kábítják el az illetőt, hogy bármit is tehetett volna ellene. Bizony, el kell ismerni, bármennyire is fáj, erőszak is előfordulhat, de talán, ha az emberek is vigyáznak magukra, csökkent arányban éljük meg.

Nem szabad kísérteni a sorsunkat, ma a világ gonoszabb, mint régen, tudni kell, nagyon sok sötét érdek létezik; szervdonornak vagy prostituátnak rabolnak el hölgyeket, zsarolás, vagy perverz hajlamok kielégítésének a céltáblájává válhat az ember, rengeteg veszélyforrás van. Az idegbetegek a bezárt intézmények miatt az utcán is lehetnek. Nem árt az óvatosság, ismétlem, fokozott óvatosság kell.

Kedves Fiatalok, Szülők, Önök is tegyenek azért, hogy ne legyenek áldozatokká, jobban kell figyelni, vigyázni, nem lehet mindenki mellett egy ör.

Vigyázzanak magukra, hogy az élet boldogabb lehessen.



Kis Enikő
Adventi vallomás

Évről évre, újra meg újra meg kell állnom így, Advent elején és rácsodálkoznom Isten hatalmas tetteire, mely a karácsonyi csodához vezetett.

Ez az érzés minden évben végigkíséri az Adventot és a Karácsonyt a szívemben. Évről évre egyre mélyebben. Mérhetetlen, szinte kibírhatatlan hálával tölt el ez a meg nem érdemelt, hatalmas és önzetlen, feltétlen szeretet, mellyel „alávetette” magát értünk a világba, hogy megváltson.

Pedig emberi ésszel felfoghatatlan áldozat lehetett Neki lesüllyedni az ember sötét világának mélységébe az Ő végtelenül finom és tiszta világából: a végtelenből a végesbe, szűkbe, lélekszorítóba. Fáj nekem ez az áldozat. Nem kívánhatom, és mégis szomjazom újra, meg újra – hogy megérintse a lelke, mint a ragyogó, vakítóan fehér puha hó, ahogyan belepi a szürke tájat.

Ő pedig megteszi évről-évre így, Karácsonykor, hogy összegyűjtse hálátlan gyermekeit. Megteszi napról napra a Szentáldozásban. Soha nem fárad el, soha nem merül ki, nem mondja: elég.

Gyerünk hát, megfáradt vándorok! Nyissuk ki szívünk karácsonyi virágának kelyhét – még akkor is, ha nehéz, még akkor is, ha áldozattal jár – hogy tiszta, jó illatú, puha otthont találjon benne a Gyermekek!

Vargáné Pável Márta

Kérdés csak az, milyen lesz az íze...?

Megosztjuk: forrás: <http://richpoi.com/cikkek/eletmod/a-fuggoleges-farm-jelentheti-a-fold-jovojet.html>

A függőleges farm jelentheti a Föld jövőjét

Robbanásszerűen tör majd be a városokba a kertészkedés 2050 körül, amikor az építészek és a gazdák együttműködnek majd, hogy legyen elég táplálékunk. A függőleges farmok egyre gyakrabban jelennek meg a külföldi nagyvárosok felhőkarcolóinál, ugyanis kulcsfontosságú problémákat oldhatunk meg segítségükkel. Az élelmiszer-ellátás sokkal biztonságosabb a vertikális kertekkel. A termelés hosszú évekig gond nélkül működhet még szárazság idején is, ami napjainkban egyre gyakoribb a klímaváltozás miatt.

Pára visszaforgató technológia. Ha példaként a nem is túlságosan vízigényes salátát vesszük, szántóföldi termelésben egy hektáron akár havi 84 ezer liter víz szükséges lehet az öntözéshez. A pára visszaforgató technológiát alkalmazó vertikális farmban termelve ugyanakkor ennek a mennyiségnek a 240-ed része, azaz 350 liter is elegendő Gordon Graff kanadai építész számításai szerint.

James Famiglietti, a világ egyik vezető hidrológusa úgy véli, hogy a felszín alatti vizek kimerülése jóval nagyobb veszélyt jelent a globális vízellátásra, mint azt gondolnánk. Kutatócsoportja műholdak és számítógépes modellek segítségével követi nyomon a rendelkezésre álló édesvízkészletet szerte a világon. Cikkében megjegyzi, hogy az Egyesült Államokban, Indiában és Kínában például gyorsabban szivattyúzzák ki a vizet a föld alól, mint azt természetes úton lehetne pótolni.

Környezetkímélő. Az újszerű kertek ahelyett, hogy az esőerdők helyére kerülnének, nem pusztítják a környezetet. Egy hektár függőleges farm nagyjából 4-6 hektár kültéri farmmal egyenlő. Persze ez terméstől függő, mert például egy

hektár függőleges farmon termő eper a 30 kültéri hektár gyümölcsét hozza. Oxigén-kibocsátásukkal ráadásul tisztítják a levegőt a növények.

Egészségesebb. Tervezésük miatt a beltéri „mezőket” könnyebben lehet védeni a kártevőktől, így kevesebb rovarirtó és gyomirtó szert kell használni. Eredményül frissebb és méreganyag mentes termést fogyaszthatunk.

Kevesebb szállítás, kevesebb szennyeződés. A termesztett élelmiszereket a helyi lakók rögtön fogyaszthatják, így nem szennyeződik a levegő a szállítás közben. Nem mellesleg a zöldségek és a gyümölcsök nem indulnak romlásnak, ha rögtön a piacra kerülnek.

Energiatakarékos. A növényeket LED- lámpákkal világítják meg, így szabályozni lehet a rájuk eső fény mennyiséget. Bármennyire is furcsának tűnhet, ez így jóval takarékosabb, mint például a napenergia használata.



AQP humor

- Miért van a Parlamenten kupola?

- ???

- Ki látott már lapos tetejű cirkuszt?!

Barátok egymás között:

- Hogy sikerült az autóvezetői vizsgád?

- Nem tudom, mert amikor kijöttem a kórházból, a vizsgabiztos még nem tért magához.

A férj és a feleség bejártja az új kocsit. A motor egyszer csak bedöglik.

- Azok az átkozott gyertyák!- mérgeződik a férj.

- Ez természetes, drágám - jegyzi meg az asszony -, hiszen olyan erős szél fúj.

Hirdetményünk, felhívásunk

Kérünk minden intelligens, hívő vagy Istenre nyitott embert, csatlakozzon tagnak az AQUILA Párthoz!

Az AQP-nál közgyűlési határozat alapján a belső keménység és tisztaság védelme miatt egy évig csak próbaidős önkéntes lehet mindenki. Habár nálunk amúgy is mindenki önkéntes, pénz hiányában senkinek sem tudnánk egyébként sem fizetni. Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen tagjelöltnek. Az alapszabályunkat a honlapunkon megtalálja.

Várjuk a kedves párttársakat.

Üdvözlettel: Varga Péterné Márta elnök

11



Az **AQUILA Párt** 14.981-es számon 2013 márciusában jogerősen bejegyzett párt. Az AQP a kiábrándultaknak, igazmondásra és élhető Magyarországra vágyóknak a pártja, és nem szokványos pártként „pártoskodunk”! Elmondhatjuk, mi Isten akaratából az emberekért vagyunk. *Kérjük, tekintsek meg a honlapunkat – a **részletes pártprogramunk is ott** olvasható:*

www.aquilapart.hu Itt minden információt megtalálhat rólunk.

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: www.aquilapart.hu

E-mail: aquilapart@aqp.hu

Telefon: +36 20 – 327-47-93

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, AQP elnöke

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella, Marton Janka, Marton Krisztián, O.-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztés: Horváth Olivér

AQUILA Párt fogadó órái: szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.